

Perfect

Daniel Vișan-Dimitriu

Să-ți cânt ceva, căci tu ... nici voce n-ai,
Cum n-ai miros, iar la culori ... ia stai! -
Că-mi amintii că ai ceva defect
Și pe la cap. Iubite, ești suspect!

Mă tot gândesc la ce mi-oi fi făcut
Ori ce-oi fi spus ... Eu, bleagă, te-am crezut
Și mi te-am înfruptat o-ntreagă noapte
Cu ambele-amândouă fructe coapte

Și cu ce mai aveam, doar știi și tu
Că nu puteam să te tratez cu "Nu!"
Când mai mereu paharul îmi umpleai
Și mă tratai - mă rog! - cu ce aveai.

Și-acum ... ce să mai fac? Îți cânt, că de! -
Tu voce n-ai, dar ai un oarece
Cum alții n-au și ... ce mai confundai?
Doar trandafirii roz cu cei corai?

Hai, spune drept, nu inventa vreo scuză:
M-ai confundat, iubitule, c-o muză
Și-am devenit, confuziei, efect?
Căci, dacă da, atât îți spun: perfect!